

РЕШЕНИЕ

№ 16791

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2079** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Й. Й., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. В. В.
против Решение № 231/17.01.2025 г. постановено по АНД № 16822/2024 г. по описа на Софийски
районен съд, 14-ти състав, с което съдът е потвърдил НП № 24-4332-022539/ 25.09.2024 г.,
издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание
чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно
наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца
за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно. Иска се
отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление, като
незаконосъобразно и немотивирано. Излага доводи, че при определяне размера на наказанието, не
са съобразени изискванията на чл. 27 ЗАНН. Моли да бъде изменено НП в частта на наложеното
административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ от 12 на 6 месеца.

Редовно призован, касаторът, не се явява, представлява се от адв. В., който моли да бъде уважена
касационната жалба и да бъде отменено въззивното решение, както и да бъде изменено НП в
частта относно наложеното наказание в размер от 12 на 6 месеца.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна

полиция”, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. М., счита изложеното в касационната жалба за несъстоятелно и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага доводи за правилност на въззивното решение. Счита, че случаят не е маловажен.

Представителят на Софийска градска прокуратура, излага доводи за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, съответно за правилност и законосъобразност на въззивното решение и потвърденото с него НП.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 231/17.01.2025 г. постановено по АНД № 16822/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 14-ри състав, съдът е потвърдил НП № 24-4332-022539/ 25.09.2024 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на М. Й. Й. на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 16.08.2024 г., около 16:25 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], Й. управлявал товарен автомобил, марка/модел „Пежо Р.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът бил собственост на дружеството "Ви Ен Специални Системи" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В района на административен адрес № 6 на [улица], бил спрян за проверка от полицейски служител при 09 РУ СДВР. Същият поискал съдействие от екип на ОПП СДВР, като на място се отзовали П. Г. и колегата му Ц. И.. Тъй като водачът лъхал силно на алкохол, Г. поканил М. Й. да му бъде извършена алкохолна проба с техническо средство "АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР" 7510 с номер ARPM 0407. Извършената проба с № 5384 от 16:23 ч. на 16.08.2024 г., отчела положителен резултат за употреба на алкохол, като количественият показател бил 1,5 на хиляда. На Й. бил издаден талон за медицинско изследване в УМБАЛ „Света А.“. Същият дал кръвна проба, като установеното количество алкохол било 0,87 на хиляда.

На същата дата 16.08.2024 г., на М. Й. бил съставен АУАН, серия ГА, № 1248059 за нарушение на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП от Г., на длъжност младши автоконтрольор в ОПП СДВР. Актът бил връчен на М. Й. срещу негов подпис, като в графата за възражения било вписано единствено, че има възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и процесното НП № 24-4332-022539/25.09.2024 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на М. Й. на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитания свидетел – П. Г. -актосъставител, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетеля, като последователни, логични и кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

Въз основа на доказателствата по делото се установява описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН, така и в НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити и е дадено достатъчно пълно и ясно фактическо описание. АУАН и НП са издадени от

компетентни органи, въз основа на приложените по делото заповеди за компетентност на актосъставителя и АНО. АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и при спазване на процесуалния ред за това. Заключение е, че нарушението е извършено виновно при форма на вината евентуален умишъл, като деецът е съзнавал общественотоопасния му характер и е допуснал, настъпването на общественотоопасните последици.

Съдът е приел още, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение в конкретния случай, тъй като употребата на алкохол при управление на МПС, което само по себе си е дейност, която е източник на повишена опасност, е завишило степента на обществена опасност на деянието, с оглед потенциалната възможност да настъпи ПТП и да бъде застрашен животът и здравето на пешеходците и другите участници в движението. В тази връзка е отчетел и данните за множество предходни

нарушения на правилата на ЗДВП от страна на водача, за които е санкциониран.

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. Й. Й., допустима жалба.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни

са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Противно на твърденията в касационната жалба, словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача на МПС. Видно от разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касаторът е нарушил чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба вмениява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 0.87 промила, установено с Алкотест дрегер. Настоящият състав на АССГ, счита че това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според който водач, който управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и с глоба от 1 000 лв. Административни наказания в посочения законоустановен размер са наложени с процесното НП, поради което са изцяло неоснователни касационните оплаквания.

Наказанието и е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

На последно място, настоящия състав счита, че не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН, нарушението е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, отколкото обичайните случаи.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 231/17.01.2025 г. постановено по АНД № 16822/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 14-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

